

Sto padesát let novojičínského pivovaru

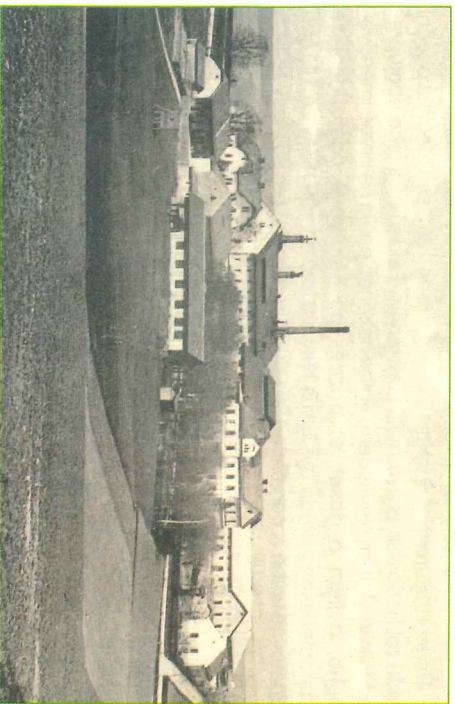
Nejstarší zmínky o pivovarnictví v Novém Jičíně lze hledat ve 14. století. Možnost vařit a čepovat pivo byla vysádním právem zdejších měšťanů. Vedle starobylých šenkovních domů začaly v 18. století ve městě vznikat zájezdní hostince, kde bylo pivo velmi žádané. A v následujícím století byla již spotřeba tak velká, že bylo nutné založit vlastní pivovar. Tohoto úkolu se roku 1869 ujal Leopold Kudielka, který v místech zvaných Pochhutě (česky Bocheteta) postavil vlastní výrobu piva.

Jméno Bocheteta pravděpodobně pochází z označení hutě na zpracování železné rudy, která zde kolem roku 1700 existovala. Po dokončení stavby císařské silnice byl v těchto místech otevřen zájezdní hostinec „U zeleného věnce“, který sloužil k přenocování poháněčů dobytka. Byla zde i kovárna. Údajně podle bouchání se název nového pivovaru ustálil ve jménu Bocheteta.

Božský mok z Bochety

Leopold Johann Kudielka se narodil 6. srpna 1816 v rodině Václava Kudielky a jeho manželky Viktorie v domě č. 14 na novojičínském náměstí. Jeho otec byl majitelem domu č. 51 na tehdejší Fröhlichgasse (dnes Nerudova ulice) a byl představitelem měšťanů s právem vařit pivo. V rodném městě vychodil hlavní školu a u svého otce se vyučil pivovarnictví.

V mládí se stal nájemcem pivovaru v Kuníně, později pivovaru v Místku a u hrabat Seiliernů ve Starém Jičíně. V roce 1864 zakoupil hostinec „zur Pochhutte“ v Loučce a následně zde vybudoval vlastní pivovar. Byl velmi šikovný podnikatel, který do procesu výroby piva zapojil také parní stroji.

Pivovar Bocheteta na počátku 20. století.

Foto: Muzeum Novojičínska

Milovníci novojičínského piva v roce 1911 (pekář Kampart, hudebník Teisř, pekář Lichnowski, mědiatepec Kolig a řezník Sommer). Foto: Muzeum Novojičínska

Bochetenské pivo brzy získalo proslulost po celém okolí. V letech 1897 až 1917 byl společníkem Josef Rossmannith, nájemce panského pivovaru v Razové. Pivovar Kudielka & Rossmannith vařil mimo jiné známého Bochetského kozla 12° (Pochhütter Bock) a Loučské výčepní světlé pivo 10°. Na sklonku 19. století poblíž tohoto pivovaru vyrostla novojičíká střešnice, jež v roce 1891 přivítala účastníky IV. moravských zemských střeleb. Po smrti Josefa Rossmannitha přišel pivovar do majetku Ing. Alberta Kudielky a v roce 1943 po jeho smrti do vlastnictví manželky Olgy Kudielkové. Ještě v roce 1938 vyráběl pivovar okolo 13 tisíc hektolitrů piva ročně.

Titulní list havíčkového papíru pivovaru Bocheteta.

Foto: Státní okresní archiv Nový Jičín

Válečná kořist

V roce 1945 byl pivovar Kudielka znárodněn a byla na něj uvalena národní správa. Jako původní válečnou kořist ho kapitán Jemeljan Jerimovič Gladkich z veletelství čtvrtého ukrajinského frontu musel předat do rukou podporučíka Augustina Vaculy, nejvyššího za československou vládu. Národním správcem se stal pro technickou oblast pivovaru sládek Antonín Malík (*17. 1. 1898 Týn nad Bečvou), od září 1945 jím byl ustanoven František Procházka z Příbora (*27. 1. 1881 Hulín). Provoz následně roku 1948 převzal národní podnik Moravskoslezské pivovary, který ho v roce 1953 předal Ostravským pivovárům. Posledním majitelem byl v letech 1960–1970 podnik Severomoravské pivovary. Koncem šedesátých let měl pivovar roční produkci 72 tisíce hektolitrů piva. Vedle pivovarského komplexu existoval také hospodářský statek o výměře přesahující 62 hektary, který se svými šedesáti kusy dobytka zásoboval novojičínské domácnosti až pěti tisíci litry mléka měsíčně.

Sládek František Procházka.

Foto: Státní okresní archiv Nový Jičín

Snímek pivovaru z padesátých let minulého století.

Foto: Muzeum Novojičínska

Jubilant na rozloučenou

Pivovar ukončil provoz před 50 lety, přesně 100 let po svém vzniku – v roce 1969 poslední bochetický sládek uvařil závěrečnou várku výročního piva Bochetského jubilanta 12°. Jeho vynikající služby společně s ředitelem pivovaru Václavem Petrasem využili právě vznikající pivovar Radegast v Nošovicích, který se nepřímo stal dědicem a pokračovatelem tradice pivovarnictví v Novém Jičíně.

Radek Polách a Jaroslav Zezulčík, Muzeum Novojičínska